

עריכה: אלי פורה

"טיפים"

1. בחיבורך העזר בטקסטים לשם אבחנות ולנקיטת עמדה או כדי לגבש לעצמך נקודות חשיבה. כלומר: לאחר שקראת את הקטע, שב רגע ארוך, ואל תמהר "להתנפל" על הנייר ותתחיל לכתוב. חשוב קודם במתינות (יש לך מספיק זמן) וקבע עמדתך לגבי הנושא, רשום לפניך נקודות חשיבה, רעיונות, נתונים ועובדות וכן הלאה. זה "הבשר" של חיבורך. החומר ממנו תרחיב בנושא.
2. בחיבורך התייחס לטקסט, בצורה זו או אחרת (אם אתה מסכים לדעתו של כותב המאמר, או חולק עליו, בַּמָּה וּלְמָה) כלומר: צטט מהמאמר כדי שתוכל להתייחס לדברי הכותב ולתוכן הדברים. בציטוט הקפד לשים מילות הציטוט במרכאות. במודגש – **אל תעתיק פסקות ממנו**, אלא התייחס לנושא ולדברי הכותב.
3. הקפד לכתוב במסגרת דרישות הנושא, כלומר: אם את/ה מתבקש/ת לכתוב במסגרת מאמר בעיתון, או כמכתב, או כדיון בכיתה, או כל מסגרת שתבקש, מלא אחר ההוראה וכתוב בהתאם.
4. כתוב תמיד, אבל תמיד! בצמוד לנושא, ואל תסטה ממנו למחוזות עלומים וחסרי קשר לנושא, בקיצור: "**אל תמרח**" כדי למלא דפים ופסקות!
5. הקפד על ניסוח נכון מבחינה תחבירית ולשונית, תוך פיסוק נכון ומוקפד. (נקודות בסוף כל משפט, פסיקים בתוך המשפט, סמני שאלה וקריאה וכדומה)
6. לפני הגשת המבחן, קרא שנית את חיבורך לוודא ולתקן שגיאות לשון, כתיב ופיסוק. וכן לוודא שאתה עצמך מבין את מה שאתה כותב...

הנושא: "בזכות כוך ההיתוך". התחום: החברה.

לפניך קטע ממאמרו של הסופר אלי עמיר המתייחס לשאלה זו. קרא את הקטע וכתוב מאמר בנושא זה. במאמריך הגב על דברי המחבר, והבע את עמדתך בנושא. בסס את דבריך על דוגמאות מתחומים כמו צבא, מוזיקה, מנהגים.

"בזכות כוך ההיתוך"

(מעובד על-פי מאמר מאת אלי עמיר, הארץ, ט' בתשרי תשס"ה, 24 בספטמבר 2004)

במאמר זה ברצוני לבחון את אחד הרעיונות המרכזיים של הציונות – מיזוג גלויות או מה שנודע גם כ"כוך ההיתוך". הרעיון שמאחורי המילים הפשוטות הוא: להתיך (בהשאלה: להמיס) את גלויות ישראל לעם אחד, בעל תרבות אחת. במקום שיהיו גלויות שונות במדינת ישראל, וכל קבוצה תתבצר בדלת אמותיה – בתרבות שממנה באה, ייווצר עם אחד בעל עמוד שדרה חברתי ותרבותי מרכזי אחד.

גם האידיאה הנועזת של יצירת "יהודי חדש" הייתה חלק ממדיניות כוך ההיתוך. לא עוד יהודי גלותי, אלא ישראלי דובר עברית: יוצר בעברית, אוהב בנשק ומגן על עצמו. איש עבודה החי על עמלו, אינו מנצל את זולתו, מעבד את אדמתו, מושרש בארצו ואינו נע ונד. אלא שבשנות החמישים של המאה ה-20 ביצעו את מדיניות כוך ההיתוך בחיפזון, בכפייה ומתוך ניתוק שורשים.

דרך הביצוע קוממה רבים, ומאז ועד השנים האחרונות – לא זכתה מדיניות זו לתמיכה. במקום שכור ההיתוך יהיה ראשיתה של מהפכה בחיינו כאן, אתגר לנו ולילדינו ואמצעי לפתיחת דף חדש, הוא נעשה לשק החבטות שבו נתלו כל כישלונות הקליטה וההתערות בארץ.

את החלל שנוצר בהיעלמו של כור ההיתוך מילאה התמיכה הרחבה בפלורליזם תרבותי, והדרך נסללה ליצירת "חברה רב-תרבותית". כפות המאזניים נטו עתה לחזרה למקורות, לפיצול תרבותי, להתרפקות על ארץ המוצא, להחייאה מלאכותית של מורשות. אין פסול בהתרפקות זו אם היא נעשית במידה בלא לבטל או לעמעם את המשותף לכל העם היהודי, כמו: שפה, היסטוריה ובעיקר זו של מקורות התרבות שלנו. בלי כל אלה אין מדיניות "כור ההיתוך" אמצעי ופתרון סביר להקים "עם חדש" בעל מסורות ותרבות מחוזקים.

אני סבור כי עדיפה לנו מדיניות כור היתוך מחודשת, מותאמת לימינו. יפה האתגר הגדול, המרהיב והקשה של כור ההיתוך, והוא עדיף על חזרה להיותנו שבטים וגלויות שונות. זהו תהליך קשה, מורכב ועדין, המצריך חיבור בין העבר להווה ובין מורשות שונות, מתוך התחשבות בצרכיהן של קבוצות שונות בחברה הישראלית.